

okraju Sv. Lenart v Slov. gor. Skupaj se bo izražalo za 374.517 km banovinskih in okrajnih cest 19.565 m² gramoza v skupnem znesku Din 1.946.090.— Dobava mora biti izvršena najkasneje do dne 30. 9. 1931, delne količine pa že tudi prej. Pogoje in pojasnila za licitacijo dobe interese pri pristojnih občinskih uradih in med uradnimi urami pr Okrajnem cestnem odboru Maribor.

Deske, štake, štafelne, late, lepe krajnike in vinogradno kolje prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

*

Vprašanja in odgovori.

P. Fr. v L.

Ali mora vsak panj biti druge barve, da jih čebele razločujejo?

Odgovor:

Stare čebele le redkokada zgrešijo svoj panj, tembolj je pa potreben kak znak na panju mladim čebelam. Sprednje končnice panjev moramo pobarvati radi kozerviranja lesa, ker so izpostavljene raznim vremenskim neprilikam. Tako z istimi stroški lahko konzerviramo les in olajšamo orientacijo čebelam, ako rabimo razne barve.

Po ugotovitvi nekaterih raziskovalcev čebel najlažje ločijo modro, belo in rumeno barvo, drugi pa priporočajo tudi še zeleno in svetlorjavo. Te razne barve razvrstimo tako, da je vsak sosedni panj druge barve. Ako postopamo na ta način, dosežemo, da so sprednje končnice konzervirane, čebelam olajšamo orientacijo in obenem smo lepšali čebeljak.

Pri izboru barv in barvanju pa moramo biti zelo previdni. Barvati moramo z oljnatimi barvami, ki smo jih kupili pri zanesljivi firmi. Posebno pa moramo paziti, da rabimo le samo prvovrsten firniž. Od barv zahtevamo, da na soncu ne oblede, niso lepljive in se ne luščijo, zato barvajmo v tankih plasteh po dvakrat in trikrat. Seveda mora biti prejšnje barvanje popolnoma suho in šele potem lahko znova barvamo.

Priporočamo Vam, da si nabavite barve pri ločnem blagovnega oddelka Čebelarstva društva za Slovenijo v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4. Ako ste član gori omenjenega društva, Vam bodo gotovo šli na roko in Vam preskrbijo zanesljive, trajne in prvovrstne barve. Dobre barve so precej drage, a če se oziramo na njih trpežnost, še vedno cenejše, kakor pa manj vredne navadne barve.

L. P. v Š.

Nek mrčes mi uničuje koruzne seme. Kako ga očuvam?

Odgovor:

Na Vaše vprašanje bi mogli točnejše odgovoriti, ako bi vedeli, kake vrste mrčes Vam uničuje koruzne setve. Tudi zdravnik ne more zdraviti bolezni, če je ne pozna. Če Vam bo spomladi mrčes zopet uničeval koruzo, pošljite v zemlji škodljivca in ga nam pošljite. Morda so to strune (ličinke poljske pokalice), ali pa Vam morda pobirajo koruzo z njive le vrane. Namočite seme v raztopini antiavita, ki ga dobite pri Kmetijski družbi, ali pa v miniju, ki se dobi v vsaki trgovini z železom. Ni pa tudi izključeno, da Vam seme ne uničuje mrčes, ampak da pognije v mrzli in mokri zemlji, ker pravite, da imate ilovico. Glinasto zemljo je treba osušiti, pravilno obdelovati in apniti. Na ta način napravimo vlažno, mrzlo in težko zemljo rahlo in primerno suho. O tem vsled pomanjkanja prostora tukaj ne moremo obširno razpravljati.

H. D. v B.

Cesta, po kateri vozim že nad 30 let, ni zapisana. Pri razdelitvi gmajne je pripadla sosedu. Ali nam sedaj lahko prepove vožnjo?

Odgovor:

Po vseh cestah in travnikih, kjer ste Vi z Vašimi posestnimi predniki brez vprašanja vozili več nego 30 let, vozite naprej, če Vi ali Vaši posestni predniki pri razdelitvi gmajne niso soglašali s prepovedjo. Ceste se zarišejo v mape samo na prošnjo prizadetih strank in je eno in isto, ali je zarisana ali ne. — Če je mostiček potreben in imate Vi pravico odvoza in dovoza, ga sosed ne sme odstraniti, razen če bi imel skozi to škodo.

H. D. v B.

Ali sme sosed, ki si nisva dobra, prepovedati spustiti bika na mojo kravo?

Odgovor:

Če je bik licenciran, ga mora vsak lastnik spuščati na vsako živinčo, ki je dovolj staro, močno, zdravo in snažno. Če pa ni licenciran, ga pa sploh ne sme spuščati. Da pa se ognete takim čudnim preprirom, idite z Vašo kravo drugam, saj bikov ne manjka.

K. M. v St.

Kako se znebim trnja kopinje na gmajni?

Odgovor:

Domnevamo, da je trnje, ki ga Vi imenujete »kopinje« — robida. To trnje zatrete, ako mu julija ali avgusta nizko pri tleh odsekate stebila. To je treba napraviti julija ali avgusta, ne preje in ne pozneje. Ruvanje in izkopavanje korenin nič ne pomaga, ker iz vsakega koreninskega ostanka poženejo nova stebila. Tudi če odsekamo stebila nizko pri tleh, takoj prvo leto še ne izgine trnje, pač pa ga je vedno manj, ako nekaj let ponavljamo to delo v navedenem času, ter nazadnje popolnoma opeša in premine.

F. K. v Č.

Svoj čas pod avstrijsko vlado je dobil oni, ki si je preuredil stanovanjsko ali gospodarsko poslopje, državno podporo. Ali je sedaj v Jugoslaviji tudi to za dobiti?

Odgovor:

Pod avstrijsko vlado je samo tisti, ki je svojo hišo ali gospodarsko poslopje vzorno preuredil, dobil nagrado, ali pa je igrala politika vlogo. V Jugoslaviji še do sedaj nimamo fonda za to. Obrnite se na bansko upravo dravske banovine v Ljubljani, kmetijski oddelk, mogoče Vam iz enega ali drugega fonda kaj nakažejo. Pišite pa kratko in jedrnat.

*

NEKAJ O KOKOŠKAH.

(Konec.)

Koklja s piščeti je bila v primerno toplem prostoru in le ob solčnih dnevih proti poldne je smela z družinico na prosto. Pred vsem so se piščeta varovala pred vetrom, mrazom in mokrotom, katera silno kvarno vpliva na rast in zdravje.

Do petega meseca so spali pipki v ločenem prostoru na ravnih nastlanih tleh in šele potem so smeli spat na drogih pri odrasli kuretni.

Izmed teh zgodnjih piščančkov je odbrala soseda Barbka živahnega. krep-

ke razvitega petelinčka kot bodočega gospodarja kurje družine. Stari petelin, ki je doslužil, je bil obsojen za podnož in je dal za žeganje ob Jernejem še dovolj dobro pečenko. Bratci novega gospodarja so pa opitani šli na trg in prinesli prvi dobiček gnezda.

Tako nekam okrog Vseh Svetih so jarčke znesle prve jajčke in nesle so pridno celo zimo s prav kratkimi odmori tja do misanja v avgustu. Ena jarčka pa ni nesla do predpusta. Obsojena je bila za v lonec, ker bi ne povrnila z jajčki več izdatkov za krmljenje.

Vse triletne in starejše kure je Barbka odstranila.

Nekam o pustu je soseda Barbka zopet kupila jajca za valjenje. To pot pa ožunačena po uspehu prvega leta kar za dva gnezda. Imela bi sicer že jajce domačih čistokrvnih štajerskih putk, ali čula je takrat pri predavanju, da so jajca dvoletnih kokoši priporočljivejša za valjenje kakor one enoletnih. In prav je storila. Iz teh dveh gnezd so so razvile še lepše in krepkejše živali. Odbrala je zopet mladega krepkega birta, ostale petelinčke je pustila kopuniti ter jih prodala o Božiču lepo reje in težke po 4 kg in čez.

Tretje leto je imela soseda že doma jajca za valjenje in tako si je polagoma brez večjih stroškov priredila lepo in zdravo kurjo družino, nad katero ni ma samo veselje ob pogledu nanjo, temveč, kar je glavno, lep hasek.

O pravilnem krmljenju in drugem pa prihodnjič.

Gnjat, pečena v krušnem testu.

Prekajena gnjat, najboljša je taka, ki ima še špeh s kožo vred, ali drug kos prekajene svinjine, operi in splakni v mlačni vodi, nato pa osuši s čisto platneno krpo. Meso zavij v vsaj tri prste debelo kipnjeno krušno testo ter speci prav počasi v vroči peči.

Pečenka iz prekajene svinjetine.

Napol prekajeno svinjetino ali klobase operi in splakni ter speči v peči kakor pečenko. Najboljši kos za to je riba ali šinek, ker ni preveč pust. Pod pečenko prilij prav malo vode, klobasam pa nič.

Taka pečenka je prav izvrstna jed, seveda če ni meso pusto.

Namrznjen krompir

ima slahek okus. Izgubi ga, če krompir pred kuhanjem pustiš vsaj eno uro v mrzli vodi.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 28. februarja so pripeljali šeparji na 92 vozeh 316 komadov zaklanih svinj, 5 krompirja, 10 sena, 3 otave in 3 slame. Svinjsko meso je bilo po 10 do 22 Din, špeh 12 do 17 Din, krompir 0.75 do 1.50, seno 75 do 85, otava 85 do 90, slama 55 do 65. Pšenica 2, ječmen 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.25 do 1.50, ajda 1 do 1.25, ajdovo pšeno 4.50 do 5, proso 1.75 do 2, fižol 1.50 do 2. Kokoš 30 do 45, piščanci 35 do 75, gos 50 do 120, puran 50 do 120. Jabolka 4.50 do 10, suhe slive 10 do 12, mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 32 do 36, med 12 do 20.